

>> Desconvocatòria d'una de les activitats programades pel Club Marina Casinet.

Blanes: equilibris municipals | A la vila marinera de Ruyra, la crisi sanitària i econòmica ha acabat de desballestar l'estabilitat municipal, atesa la composició del consistori. El grup que en forma el govern (ERC i Blanes Podem) té deu regidors del total de vint-i-un. Dels que estan a l'oposició, el PSC té cinc regidors; Junts per Catalunya, tres, i Ciutadans, tres més, amb la particularitat, però, que un dels membres de la darrera formació se n'ha donat de baixa i forma part, ara, del grup no adscrit. Com dèiem, les decisions que s'han de prendre per acabar de resoldre la situació derivada del coronavirus, sobre la mateixa temporada turística, actes, terrasses, taxes, formalització d'una pòlissa de crèdit, etc., estan sempre pendents d'un vot, que és com dir d'un fil. I la deserció de l'edil José Antonio Morcillo, de Ciutadans, ajuda o complica a resoldre les coses. Depèn de com i quan. Cada ple és un cas.

Santa Coloma de Farners. XIV Beca de Recerca | Un altre dels processos que, en el moment d'escriure aquesta crònica, ha quedat entorpit per l'estat d'alarma derivat de la COVID-19 és el de la concessió de la XIV Beca de Recerca del Consell Comarcal de la Selva, promoguda pel Centre d'Estudis Selvatans, la convocatòria de la qual s'acabava el mes d'abril i s'ha hagut de prorrogar un temps. L'esmentada beca està destinada a fomentar la investigació i divulgació en els camps de la història, la geografia, l'economia, l'antropologia, l'art, etc. sobre la comarca històrica de la Selva, i està dotada amb un premi de cinc mil euros fraccionats en diverses parts, la darrera de les quals es fa efectiva quan ja s'ha enllestit tota la investigació. Un jurat format per cinc persones vinculades als organismes convocants i a l'especialitat que tracti la beca dictaminen sobre

els treballs presentats i un tutor en fa el seguiment posterior, a partir dels sis mesos del moment de concessió de la beca. Aquesta, evidentment, es pot rescindir si el treball no respon al que enuncien les bases. Ens consta que, a l'hora de tancar aquesta informació, ja s'hi havien presentat alguns treballs de notable interès.

LA CERDANYA

Text i foto > SANDRA ADAM

La Cerdanya diu adeu al seu fotògraf | El darrer 2 de juny ens va deixar Emili Giménez García a seixanta-quatre anys. Per a aquells que no el coneguin, Emili va ser el fotògraf de la Cerdanya. Amb el seu objectiu va captar-ne paisatges, pobles, racons insospitats i també la gent. A través de les seves imatges, publicades en premsa i a les xarxes socials, ens ha ensenyat a mirar amb uns altres ulls la comarca. Es poden destacar moltes coses de la feina d'Emili, però m'agradaria parlar sobretot de la seva generositat. Amb les seves fotografies va complaure veïns, associacions i entitats, però el més important i una prova de la seva benevolència és que va entregar el seu fons fotogràfic a l'Arxiu Comarcal de la Cerdanya. Es tracta d'un fons de més de 270.000 fotografies que recullen la història gràfica de la Cerdanya dels darrers vint anys. Avui dia, aquest fons té un valor excepcional, i en el futur tindrà un valor incalculable. Emili mereixia més reconeixement en vida i hem fet tard. Ara ens toca portar el seu nom i les seves imatges cap al futur, per tal que les noves generacions de cerdans puguin gaudir de la capacitat artística de qui va ser el fotògraf de la Cerdanya.

La brossa de l'estany | A començament d'any, l'Ajuntament de Puigcerdà va buidar l'estany per capturar les espècies invasores que n'havien malmès l'ecosistema. Buidar l'estany no es fa cada dia i, per tant, quan es fa és bo aprofitar per reparar-ne les parts malmeses i treure'n la brossa que s'hi ha anat dipositant al llarg dels anys. La manca de previsió i organització coherent ha convertit aquesta operació en un despropòsit. Per diverses raons, l'estany ha estat buit durant cinc me-

sos, en què els cignes, ànecs i oques que hi habiten no han tingut aigua. Durant el confinament més estricte, era comprensible que no s'hi treballés, però un cop aixecades les restriccions, calia reprendre'n les tasques de manteniment. Malauradament no s'aprofità l'oportunitat i l'estany es va tornar a omplir deixant-hi bona part de la brossa i sense treure'n el llot. L'estany mereix ser un dels atractius turístics de Puigcerdà. En cal un projecte de remodelació i arranjament urgent. Un cop més, s'ha perdut una oportunitat per millorar-ne l'aspecte i sobretot per sanejar-ne l'espai.

>> L'estany de Puigcerdà, buit, el març de 2020.

EL RIPOLLÈS

Text i foto > EUSEBI PUIGDEMUNT

La crònica del Ripollès d'aquesta edició, escrita a final de maig, està marcada per un abans i un després: l'abans i el després del confinament. Què han comportat per a la comarca els dies que hem passat confinats? Doncs, òbviament, una colla d'actes suspesos, ajornats o molt deslluïts.

La Festa Major de Sant Eudald de Ripoll es va haver de celebrar de manera virtual, i en va ser l'estrella la cançó «Sant Eudald, tots confinats», de la jove ripollesa Cristina Espinosa. Sense moure'ns de la capital comarcal, la Festa de la Llana i del Casament de Pagès es va haver de viure també virtualment: es van penjar fotografies a la xarxa amb l'etiqueta #llanaconfinada per mantenir-la viva. Malgrat l'entrebanc que ha suposat el confinament per a la doble celebració, l'organització ja treballa per poder-la dur a terme més endavant, fent-la coincidir amb la Fira Catalana de l'Ovella.

La Festa Major Petita de Setcases es va reduir a la mínima expressió; la Fes-